

1874-06-12

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Gengivet i: H. Ditzel: En Kunstner i
svøb, Skovgaard Museets
Forlag, 1971, s. 44-46

Sender's location:

Viborg

Mentioned people:

Susette Cathrine Holten
Niels Skovgaard

Archive:

Mappe 9 nr. 35

TRANSCRIPTION

Viborg 12 Juni 1874

Kjære Fader!

Tak for dit brev, der var jo kjedeligt med denne kulde eller måske koldfeber historie, det er da ikke blevet til noget vil jeg håbe. Nå, nu har jeg nok at begynde med at fortælle dig søndag den 7des begivenheder. Om Løverdagen havde jeg gjort aftale med Architecterne Loup og Gerner, om at tage til Uglstrup, (et par stationer herfra til Århus) der er sådan nogle kønne lyngbakker, som jeg havde spidset næsen efter, da jeg tog til Viborg og så dem. Vi kom vel der ud, men nu var det at finde et sted at sidde og tegne, for de vilde tegne gården, og jeg lyngbakkerne, og helst vilde vi sidde sammen, skønt vi ikke rigtig kom til det sidste, fik vi dog ikke rigtig heldige steder, idet mindste ikke Architecterne, det var for langt fra Gården de sad, de kunde ikke få lejlighed til at konstruere mursten, jeg så ganske vist bakkerne meget godt men fik til

●2●

[til P.C.S. 12 juni 74]

gjængæld støvlerne fude af myre. Hvad der for resten var værre, var at jeg havde taget en bog med for glat papir med, så det gik galt med vandfarven, min eneste trøst var, at skøndt Architecterne nesten intet havde fået malt var deres ikke et hår bedre. Min tegning er omtrent sådan. Nå vi kom forresten meget godt hjem, og om aftenen gik jeg over til Asmild at tegne lidt. I Mandags, begunte jeg på et midagsstunds arbejde, nemlig at tegne den lille dreng her er, han hedder Karl Emil. I Tirsdags, fik vi Vælling til middag, og jeg ulykkens Pampilipus, fik vist nesten alt det skind der var i hele tarinen, jeg spisten hvad jeg kunde, og nesten mere, men da jeg var færdig og Fru Hjort tog talerkenen,

●3●

sagde hun; Nej, seken en masse skind de har fåe. Om aftenen var jeg henne hos Zartmands, de havde det ganske godt i et hyggeligt gammelt arvehus, med gamle portrætter i gangen, den ene er rigtignok så døv så man nesten ikke kan snakke med hende, men så snakker hun uden svar, de fortalte en hel del om Moders og Onkel Tituss barndom, småhistorier, a la Onkel der skulde plukke Ribs, jeg skal hilse. I Tirsdags blev Moses forresten malt, og i Onsdags Hoseas. Torsdag blev Nahum og Habakuk malt, karakterene taget efter Hilker og Herholt. Samme dag blev en del af Stelas brædderne taget tilside så man kunde se loftet, jeg syntes det var kønt. Ved middagsbordet, kom jeg forresten til at spille en klat øl. [Overstreget: Man] Men om aftenen var jeg hene hos [Overstreget: Svana] Svanes, og [Overstreget: Hv] lidt efter lidt, kom vi alle sådan til at le af

noget eller intet, væsentligst af navne, og bøne photographier, at vi vare ustandselige, jeg lige til jeg sov, men jeg begyndte så smådt neste morgen. Jeg kunde heller ikke, da jeg nu var i det hjørne lade vær at le af, at

●4●

da jeg gik bad Stiftsprovsten mig, tage et par breve med, og da jeg skulde se mig for, stod der sådan to pakker breve på bordet, jeg slap imidlertid med omtren [overstreget: en] en femtedel nemlig ti. Idag sagde Lund jeg skulde prøve at male Propheten Joel, det blev naturligvis, Sk. men da han havde rettet lidt på ham, mente han nok han kunde gå an.

Mit værelse

[køkken – Skab – Lampe – Dør til Dagligstuen – Kort – ært – gade – vindue – Dør til gangen]

Tak Niels og Chatrine for deres breve, og bed Niels hilse Svendsen, og drengene.

Ja nu er der jo egentlig ikke plads eller stof til videre, nu vil jeg blodt ønske dig god bedring, hils dem alle din

Kim.

Viborg 12 Juni 1874.

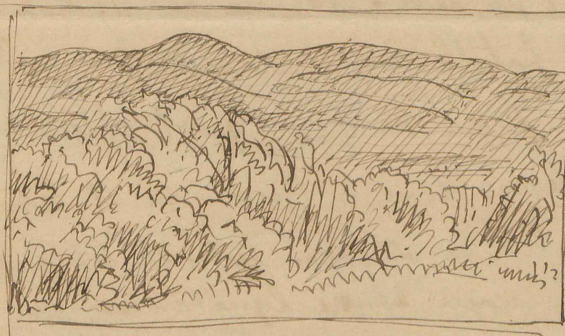

Kjære Fader!

Tak for dit brev, der var jo kjedeligt med denne kulde eller måske koldfeber historie, det er da ikke blevet til noget vil jeg håbe. Nå, nu har jeg nok at begynde med at fortælle dig søndag den 7de begivenheder. Om lørdagen havde jeg gjort aftale med Architecterne Loup og Gjerner, om at tage til Ugelstrup, (et par stationer herfra til Århus) der er sådan nogle kønne lyngbakker, som jeg havde spidsset næsen efter, da jeg tog til Viborg og sadem. Vi kom vel der ud, men nu var det at finde et sted at sidde og tegne, for de vilde tegne gården, og jeg lyngbakkerne, og helst vilde vi sidde sammen, skønt vi ikke rigtig kom til det sidste, fik vi dog ikke rigtig heldige steder, idet mindst ikke Architecterne, det var for langt fra gården de sad, de kunde ikke få lejlighed til at konstruere mursten, jeg så ganske vist bakkerne meget godt men fik til

til P.S.S. 12 Juni 79.

gjengæld stødte på af meye. Hvad der
for resten var værre, var at jeg havde taget
en bog med for glat papir med, så det
gik galt med vandfarven, min eneste
trøst var, at skønt Architecten næsten
intet havde fået malt var deres ikke et hår
bedre. Min tegning er omtrent sådan.

Nå vi kan forresten meget godt hjem, og om
aftenen gik jeg over til at smild at tegne lidt.
I onsdags, begynte jeg på et midagsstunds
arbejde, nemlig at tegne den lille dreng her er,
han hedder Karl Emil. I Tirsdags, fik vi
Velling til middag, og jeg ulykkelig Pampilius, fik
vist næsten alt det skind der var i hele tænnen,
jeg misten hvad jeg kunde, og næsten mere, men
da jeg var færdig og Fru Hjort tog talerkenen,

sagde hun: Hej, seken en masse skind de
har fåe. Om aftenen var jeg henne hos Haartmands,
de havde det ganske godt i et hyggeligt gammelt
arvehus, med gamle portrætter i gangen, den ene
er rigtig nok så død så man næsten ikke
kan røkke med hende, men så skæker
hun uden svar, de fortalte en hel del om moders
og Onkel Tituss barndom, små historier, a la
Onkel der skulde plukke Ribes, jeg skal hilse.
i Tirsdags blev Moses forresten malt, og i
Onsdag Moses. Torisdag blev Nakum og
Kakakuk malt, karakterene taget efter
Mælke og Kærhølt. Samme dag blev en
del af stelas brødderne taget tilside så man
kunde se løftet, jeg syntet det var keint.
ved middagsbordet, kom jeg forresten til at
spille en klat øl. Men om aftenen var
jeg henne hos ~~Leana~~ Leana Leanes, og ~~hø~~ lidt
efter lidt, kom vi alle så dan til at le af
nøget eller intet, væsentligst af navne, og
løse photographier, at vi være ustandselige,
sig lige til jeg sov, men jeg begyndte så småt
neste morgen. Jeg kunde heller ikke, da jeg
nu var i det hjørne lade vær at le af, at

da jeg gik ind stiftspærvsten mig, tage
 et par breve med, og da jeg skulde se mig
 for, stod der sådan to pakker breve på
 bordet, jeg slap imidlertid
 med omtrent en femtedel
 nemlig ti. Idag sagde Lund jeg skulde prøve
 at male Propheten Joel, det blev naturligvis,
 Sk. men da han havde rettet lidt på ham,
 mente han nok han kunde gå an.

Take Niels og Chattrine for deres breve,
 og bed Niels hilse Svendsen, og drengene.

Ja nu er der jo egentlig ikke plads
 eller stik til videre, men vil jeg blot ønske
 dig god bedring, hils dem alle din

Kim.